

بیانات معظم له در دیدار با اقشار مختلف مردم و جمعی از آزادگان، جانبازان و خانواده های معظم شهدا - 27 امرداد/ 1377

بسم الله الرحمن الرحيم

به همه شما عزیزانی که از راههای دور و شهرهای مختلف، قبول زحمت کردید و تشریف آوردید و بنده را به زیارت خودتان مفتخر کردید، خوشامد عرض می کنم. امیدواریم که خدای متعال در دنیا و آخرت، ما را از شما جوانان صالح و شما بسیجیان و ایثارگران جدا نکند.

این روزها یکی از خاطره های بزرگ تاریخ انقلاب، بلکه تاریخ کشور ایران شکل گرفته است و آن خاطره بازگشت پیروزمندانه آزادگان سرافراز ماست. عقیده بنده این است که یکایک ملت ایران باید این خاطره و خاطره های شبیه آن را دائماً در ذهن خودشان داشته باشند. قضیه برگشتن اسرای ایرانی - که بحق لقب «آزاده» را به آنها داده اند - یک حادثه الهی بود. دست قدرت پروردگار بود که این حادثه را شکل داد و ایستادگی و مقاومت آزادگان سرافراز ما در طول سالهای سخت اسارت در دست دشمن، ملت ایران را روسفید و سربلند کرد. البته اجر این محنتها و سختیها را فقط شکرگزاری خدای متعال می تواند بدهد. ما قابل نیستیم که از آزادگان و ایثارگران تشکر کنیم. اجر آنها با خداست؛ اما درعین حال همه ملت ایران در همه جای کشور، باید لحظه ای این فداکاریها را فراموش نکنند.

عزیزان من! یک نکته اساسی وجود دارد که همه باید آن را به خاطر داشته باشند. یک کشور اگر بخواهد آزاد و مستقل و بدون وابستگی و تبعیت از قدرتهای ظالم عالم زندگی کند، به ایستادگی احتیاج دارد. در مواقع حساس برای یک ملت، ایستادگی را چه کسانی انجام می دهند؟ بهترین و فداکارترین و پاکترین و بااخلاصترین فرزندان یک ملت. اینها کسانی هستند که در مواقع سختی، فداکاری می کنند و ایستادگی نشان می دهند و از آبروی کشور و از استقلال و هویت ملی خودشان دفاع می کنند. اینها در کشور و در نظام جمهوری اسلامی چه کسانی هستند؟ همان جوانان فداکاری هستند که در دوران جنگ تحمیلی و قبل از آن، توانستند در میدانهای جنگ در مقابل دشمن بایستند؛ یعنی شهدای گرانقدر ما، جانبازان عزیز ما، آزادگان سرافراز ما، خانواده های اینها، کسانی که هنوز مفقودالاثرا هستند - بنابر این که مفقودالاثراهایی در داخل خاک بیگانه داشته باشیم - همه کسانی که در این راهها استقامت کردند؛ یعنی بسیجیان، یعنی نظامیان، یعنی پاسداران، یعنی نیروهای مؤمن و حزب اللهی کشور. قدرت حقیقی کشور مربوط به اینهاست. توانایی کشور ناشی از اینهاست. هر کشور و ملتی که چنین جوانانی داشته باشد، هیچ قدرت جهانی نمی تواند به او زور بگوید، او را تحت سیطره درآورد؛ اوضاع او را به دست گیرد. در واقع چنین کشور و ملتی سرافراز خواهد بود.

همه ملت ایران وظیفه دارند که از عناصر فداکار و ایثارگر، قلباً و لساناً متشکر باشند. ما همه زیر بار ملت این ایثارگران هستیم. البته غریزده ها و دلداده های به اربابان خارجی و کسانی که خواب دوران حکومت طاغوت را می بینند و دلشان می خواهد که با امریکا درد دوستی ببازند و مثل کشورهای دست نشانده، دور از نام اسلام و پرچم اسلام، زیر بار طواغیت عالم بروند، خوشبختانه در جامعه ما مطرود و دورافتاده و منفور مردمند. اینها سعی می کنند نام پاسدار و نام ارتشی و نام بسیجی و نام جانباز و نام شهید و نام آزاده و نام ایثارگر را مورد تحقیر قرار دهند. وقتی صحبت از ایثارگران می شود، چهره هایشان درهم می رود. وقتی صحبت از خانواده های شهدا، یا صحبت از نیروهای بسیجی، یا صحبت از نیروهای مؤمن حزب الله - که متن عمومی ملت ایرانند - می شود، اینها چهره درهم می کشند. در حالی که کشور ایران را همین نیروها حفظ کردند. الان هم همین نیروها حفظ می کنند. الان هم در هر جبهه و در هر قسمتی، اگر خطری این کشور را تهدید کند، آن کسانی حاضرند پا در میدان بگذارند و فداکاری کنند و از خودگذشتگی نشان دهند، که روحیه ایمانی و روحیه ایثار دارند. آدمهای خودپرست منفعت طلبی که در همه عمرشان، به جز منافع شخصیشان چیز دیگری را نمی بینند، اینها که از یک کشور دفاع نمی کنند؛ از منافع ملت دفاع نمی کنند. وقت جنگ که بشود، جای اینها خالی است؛ وقت خطر که پیش آید، جای اینها خالی است؛ وقتی

کسی که این کشور را در همه مراحل نجات می دهد، از دولت حمایت می کند، از مسؤولان حمایت می کند، از انقلاب حمایت می کند، از نام امام بزرگوار حراست می کند، از ارزشهای انقلاب پاسداری می کند، حاضر است در روز خطر بایستد؛ یعنی همین جوانان مؤمن، همین نیروهای حزب الله، همین بسیجیان؛ همینهایی که امثالشان در میدان جنگ هشت ساله، امتحان خودشان را دادند. قدرت ملی، قدرت اینهاست. امروز هم بحمدالله در سرتاسر کشور ما، غلبه کامل با نیروهای مؤمن و علاقه مند به اسلام، علاقه مند به انقلاب، علاقه مند به امام، علاقه مند به راه جمهوری اسلامی و دشمنی با امریکا و شیطانهای گوناگونی است که در اطراف دنیا، چشم طمع به این آب و خاک دوخته اند. این دشمنانی که در بیرون از مرزها می نشینند و به خیال خودشان برای این ملت خواب خوش می بینند، متن عظیم مردم را نمی بینند و در تحلیلهایشان، مثل همیشه اشتباه می کنند. لذا مثل همیشه هم ان شاءالله تودهنی خواهند خورد. به همین خاطر است که من از اوضاع داخلی کشورمان هیچ نگرانی ندارم. بعضیها گاهی به بنده مراجعه می کنند، نوشته و حرفی را مطرح و اظهار نگرانی می کنند؛ اما من نگران نیستم. من می دانم که این ملت زنده است. می دانم که این ملت، ملت مؤمنی است. می دانم که جوانان ما در دلشان، خون عشق به اسلام و امام جریان دارد و دلشان به یاد امام و اسلام می تپد. ملت ما، ملت بیدار و مؤمنی است.

امریکاییها و تحلیلگران امریکایی و صهیونیستی و غربی، تاکنون بارها به خاطر این که متن ملت را ندیدند، در این کشور دچار اشتباه و معادله غلط شدند. آنها وقتی چهار نفر آدمهای زباندار مدعی را که در گوشه و کنار موقعیتی به دست می آورند و منفذ و بوقی پیدا می کنند و بنا می کنند به حرف زدن، می بینند، خیال می کنند ملت هم اینهاست! در حالی که ملت، همان ملت عظیمی است که بنای نفوذ امریکا را در ایران ویران کرد و خاندان ننگین و فاسد پهلوی را از کشور بیرون راند. این ملت، همان ملت است. این ملت، همان ملتی است که هشت سال همه قدرتهای دنیا دست به دست هم دادند و از دشمن مهاجمش دفاع کردند تا شاید بتوانند او را به زانو درآورند؛ اما نتوانستند. این همان ملت است؛ این همان اسلام است؛ این همان انقلاب است. آن کسانی که خواب خوش دیدند که انقلاب تمام شد، بروند با دلخوشی خودشان، خوابشان را تعبیر کنند؛ اما واقعیت، واقعیت این ملت است. به همین خاطر است که بنده با بودن شما جوانان مؤمن و مردم مؤمن و خانواده های مؤمن در سرتاسر کشور، بحمدالله از اوضاع داخلی نگرانی ندارم.

البته آدمهای بددلی هم هستند؛ کسانی که از اول انقلاب هم دلشان با امریکاییها بود. سر سفره امام و انقلاب نشسته بودند، بعضی پستهای حساس را هم تصرف کرده بودند؛ اما دلشان با امریکا بود. امام به پشتیبانی این ملت، دست اینها را قطع کرد. دست اینها قطع شده است، اما خودشان که نمرده اند؛ گوشه و کنار هستند و گاهی خیال می کنند که این ملت مرده است! اشتباهشان این است. خیال می کنند که این ملت مرده است؛ صدایی بلند می کنند، سری بلند می کنند، شکله زشتی درمی آورند؛ بعد هم از ترس، سر جایشان می نشینند! قدرت، متعلق به این ملت است. دولت، متعلق به این ملت است. رئیس جمهور، از این ملت است. وزرا و مسؤولان کشور، از این ملتند. مجلس، متعلق به این ملت است. قوه قضاییه، متعلق به این ملت است. این ملت، ملت مقتدر و مؤمنی است؛ آنها بیگانه پرستند و مثل بیگانگان می مانند. حساب کار کشور را با آن بیگانگان نمی شود کرد.

آن چیزی که من از شما جوانان توقع دارم می خواهم و همه تان بجد آن را فراموش نکنید، این است که در صحنه باشید و امیدتان را هم از دست ندهید. بدانید که امروز دشمن، تمام این تبلیغات پُرخرجی را که علیه جمهوری اسلامی انجام می دهد - رادیو امریکا، روزنامه ها، مجلات، صهیونیستها و ... - برای این است که شما را از آینده خودتان ناامید کند. برای این است که به جوانان این گونه تفهیم کند که آینده اسلامی در این کشور ماندنی نیست و نمی شود کاری کرد. اینها این قدر نمی فهمند که بدتر از این وضع را نوزده سال پیش تصویر می کردند و این ملت با استقامت خود، با قدرت خود، با حرکت مستقیم خود و با رهبری امام بزرگوار، توانست همه این موانع را درنوردد. امروز ما یک ملت عزیز، یک ملت مقتدر، یک ملت با ابهت در دنیا هستیم؛ کارهایمان را انجام می دهیم، سازندگی می

کنیم، نوآوری می‌کنیم، تکیه مان را به خارج از این مرزها روزبه روز کمتر می‌کنیم؛ از منابع داخلی خودمان، از منابع انسانی خودمان، از نیروی علم خودمان، حداکثر استفاده را می‌کنیم. در گذشته، دانشگاهها و مراکز ما، در خیلی جاها از لحاظ علمی به نیروهای غیرمعتقد به اسلام متکی بود؛ اما امروز هزاران نیروی مؤمن، علاقه مند، عالم و دانشمند، در کشور ما پرورش یافته اند. ما پیشرفت کرده ایم؛ به حول و قوه الهی، روزبه روز هم بیشتر پیشرفت خواهیم کرد.

امریکاییها بدانند که با این جنجالها و شیطنتها و شرارتهایی هم که در کشور همسایه شرقی ما - افغانستان - راه انداخته اند، راه به جایی نخواهند برد. من البته برای ملت افغانستان خیلی متأثرم. حیف این ملت؛ حیف این کشور افغانستان که دست یک مشت جهال بیفتد که نه مصلحت خودشان را می‌دانند، نه اسلام را می‌شناسند، نه سیاست را می‌شناسند، نه توطئه و فریبهای بیگانگان و طواغیت را می‌فهمند چیست؛ همه چیز را بازیچه خیال می‌کنند. خون این همه مسلمان در افغانستان ریخته می‌شود. حقیقتاً بنده خیلی غصه دار و ناراحتم از وضعی که در افغانستان هست. امیدوارم خدای متعال خودش تفضلی کند و این ملتی را که توانست در مقابل شوروی، آن ایستادگیها را بکند، از دست جهال و آدمهای خام نجات دهد.

بیگانگان در افغانستان دخالت می‌کنند؛ بعضی از کشورهای همسایه هم متأسفانه به دخالت می‌پردازند و خیال می‌کنند به خیرشان است. در حالی که اگر آن کاری که آنها می‌خواهند بکنند، انجام شود - که خیلی هم بعید است بتوانند آن کار را انجام دهند - اولین کشور و دولتی که صدمه خواهد خورد، خود آن دولتی است که حالا اینها را کمک و حمایت می‌کند! خود آنها بیشتر متضرر خواهند شد؛ اما حالا نمی‌فهمند. این تجربه ما در این گونه مسائل است. {P. آنهاست از پاکستان حمایت و طالبان گروه طتسل زمان در افغانستان اوضاع به له معظم اشاره . P}

عده زیادی از مردم از دست می‌روند. من شنیدم منطقه «بامیان» را که یک مشت مسلمان مظلوم و مؤمن در آن به سر می‌برند، بمباران می‌کنند؛ چون زیر نفوذشان نیست! اینها کارهایی است که اسلام از آن متنفر است؛ امت اسلامی از این کارها بیزار است. ملت افغانستان ملت مسلمانی است؛ در مقاومت در برابر افراد ظالم و ستمگر، ملت ریشه دار و باسابقه ای است. اینهایی هم که امروز این کارهای خلاف را می‌کنند، نمی‌توانند کار را به جایی برسانند. مطمئناً ضربه خواهند خورد و ضرر خواهند کرد. به هر حال، این کسانی که در افغانستان این کارها را می‌کنند، بدانند که پشت سر کارهایشان، دست سوء استفاده چی بیگانگان اعم از امریکا و غیر امریکاست. بعضی از کشورهای غیر امریکایی هم - استعمارگرانی که از قدیم در این منطقه مطامعی داشتند - وجود دارند. ملت چه گناهی کرده است که یک عده افراد خام نادان، بازیچه دست بیگانگان شوند و به جانش بیفتند؟ آن کشور، یک مرکزیت قوی و استواری ندارد که در چنین جاهایی بتواند آنها را نجات دهد. البته ما دستگیری کارمندانمان را در شهر «مزارشریف» کار خیلی زشتی می‌دانیم. به صلاح و صرفه آنهاست که هرچه زودتر این کار زشت خودشان را جبران کنند و با احترام آنها را به کشورشان برگردانند؛ چون ملت و دولت ایران و نیروهای مسلح، شیطنت و شرارت را از امریکا هم تحمل نمی‌کنند؛ چه برسد از این آدمهای کم ارزش و حقیر.

امیدواریم خداوند متعال امت اسلامی را بیدار کند؛ دشمنان را به آنها درست بشناساند، که این طور فریب دشمنان را نخورند و بتوانند مصالح خودشان را بفهمند؛ همچنان که بحمدالله ملت عزیز و عظیم ایران، این راه را رفته است و با قدرت و استقامت، باز هم خواهد رفت.

والسلام علیکم ورحمةالله وبرکاته